

PARAULA I VIDA

ACTUALITAT

50 anys de l'Escola Sant Ermengol d'Andorra

Celebrem enguany el cinquantenari d'una escola cristiana, erigida pel Bisbe-Copríncep i pel Consell general de les Valls, confiada als PP. Salesians, en un país com Andorra, el «Col·legi Sant Ermengol», que tantes generacions d'andorrans ha forjat. Celebrar-ho és deixar-se endur pel record de tantes i tantes generacions d'infants i de joves, però també de professors i de famílies, de religiosos i de treballadors no docents, que han format aquí una bella i fecunda comunitat educativa cristiana, de formació per a la vida i la cultura. Durant aquests cinquanta anys, enmig de canvis polítics, crisis i efervescències pedagògiques i socials, l'Escola Sant Ermengol ha sabut anar mantenint-se com un servei eclesial de primer ordre per a la formació dels ciutadans i un testimoni concret i plausible del que l'Evangeli potencia quan és acollit per la persona, des dels àmbits que formen per a una educació humanista integral.

El Concili Vaticà II va exhortar a evangelitzar la cultura i a arrelar-hi l'Evangeli, reclamant un esforç solidari per tal que l'anunci de Jesucrist arribi també a la nostra cultura contemporània, perquè doni sentit a l'existència. I valorava l'important servei que presten

les escoles catòliques, per a les quals reclamava llibertat efectiva d'educació i igualtat jurídica entre escoles estatals i no estatals. Es podrà, així, transmetre a les joves generacions els valors d'un patrimoni cultural enriquit per dos mil·lennis d'experiència humanista i cristiana. També els Bisbes de Catalunya, en el nostre document del novembre 2003, *Al servei de l'anunci de la fe*, valoràvem l'escola catòlica com «un lloc rellevant per a la formació integral. La seva nota distintiva és ser un espai comunitari animat per l'esperit evangèlic de la llibertat i la caritat; és ajudar al desplegament de la pròpia persona en totes les seves dimensions; i encaminar tota la cultura humana al diàleg amb el missatge de la salvació. Poder escollir aquest tipus d'escola és un dret dels pares i dels alumnes que cal promoure i garantir». Cal reafirmar-ho en temps de noves inclemències per al projecte educatiu cristià.

Tota la nostra Diòcesi felicita avui la «Societat Salesiana de Sant Joan Bosco» fundada el 1859 per Sant Joan Bosco (1815-1888) com a coronament d'una llarga i intensa experiència d'apostolat entre els joves pobres del món obrer de Torí. Els Salesians, que ja eren presents a Tremp, van acollir la proposta del bisbe Dr. Iglésias i

durant tots aquests anys han deixat la seva petjada educativa a Andorra, a través d'un llevat de joves alumnes interns i externs, amb les seves famílies, que aquí hi han trobat i hi troben creixement i ajuda des de la perspectiva humanitzadora que brolla de l'Evangeli de Jesús. Ara prendran el relleu les Germanes de la Sda. Família d'Urgell, a qui encoratgem a continuar endavant, amb esperança i excel·lència, sense complexos ni desànim, amb il·lusió, perquè tot allò que es fa a un nen i a un jove, sabem que ho estem fent al mateix Crist. Escola de qualitat i escola catòlica confessant, sense complexos, amb una identitat cristiana clara, que amb el seu ideari conegut i estimat per les famílies i el claustre de professors, fecundi tots els àmbits formatius i educatius, sempre en relació amb les famílies i amb el país.

Déu beneeixi tots els qui avui fan possible una escola catòlica de servei social, oberta en el seu projecte educatiu i formadora de persones lliures i responsables, que estimen el país i la seva cultura, i que viuen els valors que brollen de l'Evangeli, tenint l'amor com a centre de tot el ser i el fer de l'escola.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Mn. Josep M. Mauri rep la dignitat de «Capellà de Sa Santedat»

Mn. Josep Maria Mauri i Prior va rebre la dignitat de «Capellà de Sa Santedat» el passat 1 de juny. El dia 18 de juny, el Copríncep Episcopal li ha imposat la dignitat atorgada en una cerimònia al Palau Episcopal, en la que també ha imposat la condecoració de «Cavaller Comendador amb placa, de l'Orde de Sant Silvestre Papa» a Jaume Serra i Serra, Ambaixador del Principat d'Andorra davant la Santa Seu.

El Capellà de Sa Santedat, anomenat anteriorment *Cambrer secret de Sa Santedat*, és un títol honorífic que es confereix per una especial concessió de la Santa Seu a preveres, a petició del Bisbe de la diòcesi. El títol honorífic de «Capellà de Sa Santedat» apropa els sacerdots a la persona del Sant Pare, es concedeix als sacerdots que s'han distingit pel seu servei a l'Església. Comporta el tractament de Monsenyor.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Hem de continuar

Un grup de matrimonis casats de fa ja una colla d'anys participa en un recés. Després d'un temps de pregària personal, a partir de la reflexió feta pel consiliari, es reuneixen i posen en comú els punts de vista personals. Un d'ells diu que ha resumit la reflexió en tres punts que tot seguit llegeix:

«1. Apropant-nos a Jesús amb la lectura de l'Evangeli, observem que apareix parlant i actuant, curant i defensant els indefensos... Contemplar el dir i el fer de Jesús és una font de referències reeixides per a la nostra vida, per fer-la més evangèlica. 2. El mateix relat, però, ens descobreix que,

sovint, prega al Pare, i això no és un afegit a la seva vida, sinó quelcom fonamentador. Jesús cerca el trobament amb Aquell que l'ha enviat al món, vol veure'n el rostre, sentir-ne l'amor i enviament. No prega quan no té res a fer, sinó quan els esdeveniments fan difícil prendre una decisió; prega per veure-hi més clar, per discernir sota la mirada amorosa del Pare. 3. En el relat també observem que Jesús busca temps per a la comunitat que va configurant, per instruir-la des dels fets i les persones, sense negligir un temps per a l'amistat i la convivència. Tres temps —acció, pregària i comunitat— que formen part del procés d'estruc-

turació de la fe cristiana. Convé conjugar-los bé perquè flueixin i s'alimentin entre ells. Siguem homes i dones que conjuguem harmònicament aquests tres temps. Que la pregària ens mogui a obrar el bé, ens connecti més amb Ell, amb la comunitat i amb el món.»

Amb senzillesa, aporta el seu capteniment: «Fins fa uns anys, tots nosaltres manteníem un compromís cristià decidit: en els curssets de formació prematrimonials, en la catequesi d'infants o en l'economia parroquial, en el moviment matrimonial o en l'associacionisme veïnal... Ho fèiem com a compromís cristià, des de la pregària que ens movia a estimar en el ser-

vei al pròxim i a Déu, sostinguts per l'equip de matrimonis, el nostre nucli comunitari. Així construïem el Regne. Ara tenim menys forces. Ara potser tenim menys forces, però seguim construint el Regne: amb les limitacions —i també els talents— de la nostra edat, des de la nostra realitat personal, amb el motor de la pregària i impulsats per la comunitat.»

«Una cosa he demanat al Senyor [...]: poder viure a la casa del Senyor tots els dies de la vida per fruir-hi de l'encís del Senyor i vetllar pel seu temple» (SI 27,4).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

50 años de la Escuela S. Ermengol de Andorra

Celebramos este año el cincuentenario de una escuela cristiana, erigida por el Obispo-Copríncipe y por el Consell General de les Valls, confiada a los PP. Salesianos, en un país como Andorra, el «Colegio S. Ermengol», que tantas generaciones de andorranos ha forjado. Celebrarlo es dejarse llevar por el recuerdo de tantas y tantas generaciones de niños y jóvenes, pero también de profesoras y de familias, de religiosos y de trabajadores no docentes, que han formado aquí una bella y fecunda comunidad educativa cristiana, de formación para la vida y la cultura. Durante estos cincuenta años, en medio de cambios políticos, crisis y efervescencias pedagógicas y sociales, la Escuela S. Ermengol ha sabido ir manteniéndose como un servicio eclesial de primer orden para la formación de los ciudadanos y un testimonio concreto y plausible de lo que el Evangelio potencia cuando es acogido por la persona, desde los ámbitos que forman para una educación humanista integral.

El Concilio Vaticano II exhortó a evangelizar la cultura y a arraigar el Evangelio, reclamando un esfuerzo solidario para que el anuncio de Jesucristo llegue también a nuestra cultura contemporánea, para que dé sentido a la existencia. Y valoraba el importante servicio que prestan las escuelas católicas, para las que reclamaba libertad efectiva de educación e igualdad jurídica entre escuelas estatales y no estatales. Se podrá, así, transmitir a las jóvenes generaciones los valores de un patrimonio cultural enriquecido por dos milenios de experiencia humanista y cristiana. También los Obispos de Cataluña, en nuestro documento de noviembre 2003, *Al servicio del anuncio de la fe*, valorábamos la escuela católica como «un lugar relevante para la formación integral. Su nota distintiva es ser un espacio comunitario animado por el espíritu evangélico de la libertad y la caridad; es ayudar al desarrollo de la propia persona en todas sus dimensiones; y encaminar toda la cultura humana en diálogo con el mensaje de la salvación. Poder escoger este tipo de escuela es un derecho de los padres y de los alumnos que hay que promover y garantizar». Debemos reafirmarlo en tiempos de nuevas inclemencias para el proyecto educativo cristiano.

Toda nuestra Diócesis felicita hoy a la «Sociedad Salesiana de S. Juan Bosco» fundada en 1859 por S. Juan Bosco (1815-1888) como coronamiento de una larga e intensa experiencia de apostolado entre los jóvenes pobres del mundo obrero de Turín. Los Salesianos, que ya estaban presentes en Tremp, acogieron la propuesta del obispo Dr. Iglesias y durante todos estos años han dejado su huella educativa en Andorra, a través de una levadura de jóvenes alumnos internos y externos, con sus familias, que aquí han encontrado y encuentran crecimiento y ayuda desde la perspectiva humanizadora que brota del Evangelio de Jesús. Ahora tomarán el relevo las Hermanas de la Sda. Familia de Urgell, a las que animamos a seguir adelante, con esperanza y excelencia, sin complejos ni desalientos, con ilusión, porque todo lo que se hace a un niño y a un joven, sabemos que lo estamos haciendo al mismo Cristo. Escuela de calidad y escuela católica confesante, sin complejos, con una identidad cristiana clara, que con su ideario conocido y querido por las familias y el claustro de profesores, fecunde todos los ámbitos formativos y educativos, siempre en relación con las familias y el país.

Dios bendiga a todos los que hoy hacen posible una escuela católica de servicio social, abierta en su proyecto educativo y formadora de personas libres y responsables, que aman el país y su cultura, y que viven los valores que brotan del Evangelio, teniendo el amor como centro de todo el ser y el hacer de la escuela.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Mons. Paül R. Gallagher visitará el Santuari de Meritxell el día 8 de setembre

Mons. Paül R. Gallagher, Arquebisbe Secretari (Ministre) de la Santa Seu per a les Relacions amb els Estats, ha acceptat la invitació del Copríncep episcopal i el Govern d'Andorra a visitar el Prin-

cipat els dies 7 i 8 de setembre de 2016, amb motiu de la Festa Nacional del país, la Mare de Déu de Meritxell.

L'Arquebisbe, que és com un Ministre d'exteriors del Vaticà, mantindrà trobades amb el Co-

príncep episcopal, el Cap de Govern i el Ministre d'Afers Estrangers, així com altres autoritats i els sacerdots de les Valls durant el dia 7 de setembre. Després, el dia de la Festa de la Patrona d'Andorra el dia 8, beneirà les obres de remodelació del cambril per a la imatge de la Mare de Déu de Meritxell de la Basílica-Santuari. La visita coincidirà amb la celebració dels 40 anys de la construcció i consagració, el 8 de setembre de 1976, del nou Santuari, amb un projecte de l'arquitecte Bofill. La construcció es va fer a causa de l'incendi que el 1972 va destruir el petit santuari original, que actualment s'ha transformat en una sala d'exposicions dedicada a la Mare de Déu i a l'evolució històrica del Santuari i de la festa.

► **Confirmacions a Meritxell.** El diumenge dia 5 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep confirmà un gran grup de joves i uns adults al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell, concelebrant amb ell Mn. Ramon Rossell, Rector de Canillo i Custodi del Santuari des de fa cinquanta anys. També els acollí l'Hble. Sr. Cònsol Josep Mandicó, que al final de la missa

dirigí unes paraules a tots els joves confirmats.

► **Confirmacions a Oliana.** El dia 4 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell va confirmar un grup de dotze joves a la Parròquia de Sant Andreu d'Oliana. Va ser rebut a la seva arribada per l'Alcalde, Il·lm. Sr. Miquel Sala, i pel regidor de Cultura, Sr. Marc Solanelles. Concelebrà l'Eucaristia el Rec-

tor Mn. Jaume Vila, i va col·laborar amb els cants la Coral Parroquial d'Oliana. A l'homilia l'Arquebisbe explicà catequèticament les parts de la missa dominical, com a pasqua setmanal, per demanar als nous confirmats que participin de la font de vida cristiana que és l'Eucaristia, que escoltin la Paraula, preguin i siguin constructors de pau enmig del poble.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Misericòrdia i consol

En el llibre del profeta Jeremies, els capítols 30 i 31 s'anomenen «llibre del consol», perquè en ells la misericòrdia de Déu es presenta amb tota la seva capacitat de confortar i obrir el cor dels afligits a l'esperança.

Jeremies s'adreça als israelites que han estat deportats a una terra estrangera i anuncia el retorn a la pàtria. Aquest retorn és el signe de l'amor infinit de Déu Pare que no abandona els seus fills, sinó que els cuida i els salva.

També nosaltres podem viure a vegades una mena d'exili, quan

la soledat, el sofriment, la mort ens fan pensar que hem estat abandonats de Déu. Quantes vegades hem sentit aquesta paraula: «Déu s'ha oblidat de mi»: hi ha persones que sofreixen i se senten abandonades. I quants dels nostres germans estan vivint en aquest temps una situació real i dramàtica d'exili, lluny de la seva pàtria, amb els ulls plens encara de la imatge de les runes de casa seva, amb por al cor i sovint, a sobre, amb el dolor per la pèrdua de les persones estimades! En aquests casos hom es pot preguntar: on és Déu? Com és possible que tant de sofriment pugui

abatre's sobre els homes, dones i infants innocents? I quan miren d'entrar en una altra part els tanquen la porta. Són allà, a la frontera perquè tantes portes i tants cors estan tancats.

Déu tampoc és absent en l'actualitat en aquestes dramàtiques situacions, Déu és a prop i fa grans obres de salvació per als qui confien en ell. No s'ha de cedir a la desesperació, cal continuar estant segurs que el bé venç el mal i que el Senyor eixugarà tota llàgrima i ens alliberarà de tota por.

(Dimecres, 16 de març de 2016.)

Jubileu dels diaques a Roma amb el Papa Francesc

En el marc de l'Any Jubilar de la Misericòrdia, convocat pel Papa Francesc, va tenir lloc a Roma, els dies 27 a 29 de maig, el Jubileu dels diaques, en el qual hi va ser present Mn. Josep Montoya d'Urgell i la seva esposa. Uns mil tres-cents diaques de tota l'Església, representants dels quaranta-cinc mil que hi ha en el món, han participat en el Jubileu. Els diaques catalans, pertanyents a les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat, Tarragona, Urgell i Vic, van estar acompanyats per Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe auxiliar de Barcelona i membre de la Comissió episcopal per al Diaconat permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

Els diaques, molts d'ells amb les seves esposes i per altres fidels, van participar per grups lingüístics, en les dues catequisis, la tarda del divendres i del dissabte, en distintes basíliques romanes, en torn dels temes «El diaca, imatge de la misericòrdia per a la promoció de la nova evangelització» i «El diaca, criat a ser dispensador de la caritat en la comunitat cristiana».

Els diaques van pelegrinar a les quatre basíliques papals de Santa Maria la Major, Sant Joan del Laterà, Sant Pau Extramurs i Sant Pere del Vaticà, travessant la Porta Santa, símbol del Jubileu. En el pelegrinatge a Sant Pere del Vaticà, deu dels diaques catalans van dirigir la pre-

gària dels pelegrins de llengua espanyola.

El Jubileu va tenir el moment culminant en la celebració de l'Eucaristia, presidida pel Papa Francesc, el matí del diumenge 29, a la plaça de la Basílica de Sant Pere. El Papa, a l'homília, va dir que «el Senyor Jesús, la Paraula del Pare, que ens ha portat la bona notícia, s'ha fet el nostre servidor, "no ha vingut per a ser servit, sinó per a servir" (Mc 10,45). I tal com ell s'ha comportat, així ho hem de fer els seus anunciadors. El testimoni de Jesucrist és el que actua com ell: el qui serveix als germans i a les germanes, sense cansar-se de Crist humil, sense cansar-se de la vida cristiana que és vida de servei».

Tornem a omplir i compartir les cantimplores

«Caminem cantant. Que les nostres lluites i la nostra preocupació per aquest planeta no ens prenguin el goig de l'esperança. Déu, que ens convoca al lliurament generós i a donar-ho tot, ens ofereix les forces i la llum que necessitem per a tirar endavant.»

Papa Francesc, *Laudato si'*

Ja estem a la cantonada d'un nou estiu i de les vacances escolars... Una vegada més serà temps de colònies, campaments i casals... les màquines ja fa dies que van a tot gas, equips de monitors i caps han programat les temàtiques i les dinàmiques que seran el dia a dia de molts infants, adolescents i joves del nostre bisbat i dels seus esplais i agrupaments.

Aquesta tasca es fa més valuosa perquè no sols vol ser una opció pels pares i familiars que no saben com ocupar el temps dels seus fills durant els llargs mesos de vacances; per davant volem oferir una educació en el lleure que no ha renunciat ni vol renunciar a fer de les nostres activitats un moment d'educació en la fe, una educació integral que acompanyi i il·lumi ni el creixement dels infants i joves.

Tot i que la xifra de participants de nens i nenes arribaran a milers i la de monitors i caps a centenars, el més important per als moviments d'educació en el lleure que compartim la tasca en la nostra diòcesi és l'opció preferencial pels més petits, els preferits per Jesús: els infants. Les seves vides, de vegades marcades per la tristesa a causa de les conseqüències de la crisi econòmica, bé mereixen que tinguin al seu abast un estiu on compartint amb altres nens la formació en valors, dibuixi en les seves cares un somriure de felicitat.

Aquest any us demanem que a la motxilla dels animadors de la fe i consiliaris hi poseu, a més dels diferents materials de recolzament (que ens podeu demanar i que n'hi ha per remenar i triar), l'interessant text de l'encíclica *Laudato si'*. El Papa Francesc ens regala un text extraordinari que entendrem i fruïrem molt millor si el llegim, si els hi llegim, des de les finestres obertes a la natura de les nostres cases de colònies o des dels llocs d'acampada on hi posarem les tendes. I a les nostres cantimplores, de vegades noves, de vegades una mica atrotinades pels anys i els molts torns que han viscut, hi posem l'aigua de la vida, de l'amistat i de la pregària. Una feina que es fa gràcies als molts joves i voluntaris (intendents, cuiners, ...) que encara creuen en aquest projecte i en aquesta educació en valors que pot oferir el lleure en el temps lliure, una educació que busca, com ens recorda el Papa en l'encíclica *Laudato si'*: «Ensenyeu-nos a descobrir el valor de cada cosa, a contemplar admirats, a reconèixer que estem profundament units amb totes les criatures en el nostre camí cap a la vostra llum infinita.»

Un bon estiu a totes i tots ple d'aventures, d'amistats, de cants, d'excursions, de valors, de fe,...

Mn. Joan Pau Esteban, Consiliari de la FEMN
Mn. Jaume Mayoral, Consiliari de MEGC

AGENDA

- ▶ **18 de juny.** Pelegrinatge parroquial al Santuari de Núria. / Tot el dia Consell Pastoral Diocesà a La Seu d'Urgell, a partir de les 10 h.
- ▶ **19 de juny.** Festa de la comunitat educativa de l'Escola Sant Ermenegol, Principat d'Andorra.
- ▶ **20 de juny.** Consell Presbiteral a La Seu d'Urgell.
- ▶ **24 de juny.** Festa a la Vall d'Àneu, Esterrí d'Àneu.
- ▶ **25 de juny.** Aplec de Sant Josepmaria Escrivà, a Sant Julià de Lòria, a les 12 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 20. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.) [2R 17,5-8.13-15a.18 / SI 59 / Mt 7,1-5]. Sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor; santa Verge de la Consolata.
- 21. □ Dimarts** [2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Lluís Gonzaga (Màntua 1568 - Roma 1591), rel. jesuïta; sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.
- 22. ■ Dimecres** [2R 22,8-13; 23,1-3 / SI 118 / Mt 7,15-20]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de

Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; Sant Paulí de Nola (Bordeus 355 - Nola 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dijous [2R 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Divendres [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. St. Pròsper d'Aquitània, bisbe; St. Guillem (†1142), abat; Sta. Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1R 19,16b.19-21 / SI 15 / Ga 5, 1.13-18 / Lc 9,51-62]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. v); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.; sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre 1902 - Roma 1975), prev., fund Opus Dei.

Diuenge XII de durant l'any

COMENTARI

I vosaltres, qui dieu que sóc?

Mosaic de Crist (1261), museu de Santa Sofia d'Istanbul (Turquia)

El llibre del profeta Zacaries consta de dues parts que en realitat són dos llibres d'autors distints.

2 Za (cp. 9-14), sense dades històriques i centrat en el futur escatològic, té molta influència al N.T.

Abocaré un esperit d'afecte i benvolença: aquest «esperit» indica l'actitud penitent de compunció que porta a demanar perdó.

Miraran Aquell que han traspassat: el sentit històric-literari de l'oracle parla d'un «just» innocent, membre d'un poble culpable, sobre el qual descarrega la fúria del càstig. Contemplant el «traspassat» comença el procés de penediment que porta a *fer dol com per la mort d'un fill únic*.

El 4t Cant del Servent de Déu d'Is 52 il·lumina el nostre text, que Jn 19,37 aplicarà a Jesús.

Com a punt central del missatge cristià, Pau recorda que ara *tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist*.

A les cartes paulines tant el «creure» com el «ser batejats» es complementen sempre amb la preposició direccional «cap a dins de...». Caldria traduir «creure cap a dins de Crist» i «ser batejats cap a dins de Crist» indicant així millor que el creient batejat és incorporat a Crist.

Jesús es trobava preguntant com en tot moment clau del seu Ministeri. Prenent la iniciativa del diàleg, *preguntà als deixebles: «Qui diu la gent que sóc jo?»*. La sèrie de respostes mostra el comú denominador de models ja coneguts.

I vosaltres, qui dieu que sóc? En nom dels deixebles —als qui Jesús s'adreça— *Pere respongué: «El Messies de Déu»*. L'expressió pertany al contingut de la fe cristiana indicant la condició filial de Jesús amb el Pare. Però s'ha de complementar: *L'han de rebutjar, ha de ser mort i ressuscitarà el tercer dia*. Per això *si algú vol venir amb mi, que es negui/buidi a ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi*.

De paraula sovint i amb l'estil de vida sempre qui dic i demostro que és Jesús per a mi?

▶ Lectura de la profecia de Zacaries

(Za 12,10-11)

Això diu el Senyor: «Abocaré sobre el llinatge de David i sobre els habitants de Jerusalem un esperit d'afecte i de benvolença. Llavors miraran aquell que han traspassat: faran per ell un dol, com el que es fa per la mort d'un fill únic, ploraran amargament per ell, com es plora la mort del primer fill. Aquell dia hi haurà a Jerusalem un dol tan gran com el d'Hadad-Remmon a la plana de Maguedó. Aquell dia, un doll d'aigua abundant rentarà els pecats i les immundícies de la casa de David i dels habitants de Jerusalem.»

▶ Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, i sóc feliç sota les vostres ales. / La meva ànima s'ha enamorat de vós, em sosté la vostra mà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 3,26-29)

Germans, tots vosaltres, perquè heu cregut, sou fills de Déu en Jesucrist. Tots els qui heu estat batejats per unir-vos a Crist us heu revestit de Crist.

Ja no compta ser jueu o grec, esclau o lliure, home o dona. Tots sou una sola cosa en Jesucrist. I si vosaltres sou de Crist, sou descendència d'Abraham, hereus de les promeses.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

(Lc 9,18-24)

Una vegada que Jesús es trobava preguntant en un lloc apartat, se li acostaren els deixebles, i els preguntà: «Qui diu la gent que sóc, jo?» Ells li respongueren: «Uns diuen que sou Joan Baptista, altres que sou Elies, altres que ha ressuscitat un dels profetes antics.»

Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» Pere li respongué: «El Messies, l'Ungit de Déu.» Però ell els prohibí severament que diguessin això a ningú, i els deia: «El Fill de l'home ha de patir molt: els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i ressuscitarà el tercer dia.» I deia a tothom: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui cada dia la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi, la salvarà.»

▶ Lectura de la profecia de Zacarías

(Za 12,10-11)

Así dice el Señor: «Derramaré sobre el linaje de David y sobre los habitantes de Jerusalén un espíritu de afecto y de benevolencia. Entonces mirarán al que traspararon: harán por él un duelo, como el que se hace por la muerte de un hijo único, llorarán amargamente por él, como se llora la muerte del primer hijo. Ese día habrá en Jerusalén un duelo tan grande como el de Hadad-Remmon en la página de Maguedó. Ese día, un chorro de agua abundante lavará los pecados y las inmundicias de la casa de David y los habitantes de Jerusalén.»

▶ Salmo responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh Dios, tú eres mi dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¡Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de enjundia y de manteca, / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo; / mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Ga 3,26-29)

Hermanos, todos vosotros, porque habéis creído, sois hijos de Dios en Jesucristo. Todos los que habéis sido bautizados para unirse a Cristo os habéis revestido de Cristo. Ya no hay distinción entre judío o griego, esclavo o libre, hombre o mujer. Todos sois uno en Jesucristo. Y si vosotros sois de Cristo, sois descendencia de Abraham, herederos de las promesas.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,18-24)

Una vez que Jesús se encontraba orando en un lugar apartado, se acercaron sus discípulos, y les preguntó: «¿Quién dice la gente que soy yo?» Ellos le respondieron: «Unos dicen que eres Juan Bautista, otros que eres Elías, otros que ha resucitado uno de los profetas antiguos. «Entonces les dijo: «Y vosotros, ¿quién decís que soy?» Pedro le contestó: «El Mesías, el Ungido de Dios.» Pero él les prohibió severamente que dijeran esto a nadie, y les decía: «El Hijo del hombre debe sufrir mucho: los ancianos, los sumos sacerdotes y los letrados deben rechazar, debe ser muerto, y resucitar al tercer día.» Y decía a todos: «Si alguno quiere venir conmigo, niéguese a sí mismo, tome cada día su cruz y me acompañe. Quien quiera salvar su vida, la perderá, pero quien la pierda por mí, la salvará.»